

Оригинален език: **Английски**

Номер: ICC-01/11
Дата: 27 юни 2011 г.

ОТДЕЛЕНИЕ ЗА ПРЕДВАРИТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО I

В състав, както следва: Съдия г-жа Санджи Масеноно Монагенг, Съдия-председател
Съдия г-жа Силвия Щайнер
Съдия г-н Куно Тарфусер

ПОЛОЖЕНИЕТО В ЛИБИЙСКАТА АРАБСКА ДЖАМАХИРИЯ

ПУБЛИЧЕН ДОКУМЕНТ

Заповед за арест на Сайф Ал-Ислам Гадафи

Документът да бъде изпратен, съгласно норма 31 от *Правилника на Съда*, на следните получатели::

Бюро на Прокурора Г-н Луис Морено-Окампо, Прокурор Г-ца Фату Бенсуда, Първи зам.- прокурор	Адвоката на защитата
Законните представители на жертвите	Законните представители на ищците
Непредставяваните жертви	Непредставяваните ищци (участие/обезщетяване)
Бюрото за обществен съвет на жертвите	Бюрото за обществен съвет на защитата
Представителите на Държавите	<i>Amicus curiae</i> (приятели на съда, извънредни консултанти и доброволни осведомители)

СЪДЕБНИЯ СЕКРЕТАРИАТ

Съдебен секретар Г-ца Силвана Арбиа Заместник съдебен секретар Г-н Дидие Прейра	Отдела за помощ на защитата
Отдела за подпомагане на жертвите и на свидетелите	Отдела за лишаване от свобода
Отдела за участието на жертвите и за обезщетение	Други

ОТДЕЛЕНИЕ ЗА ПРЕДВАРИТЕЛНО ПРОИЗВОДСТВО I (“Отделението”) на Международния наказателен съд (“Съда”);

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД Резолюция 1970, единодушно приета от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации на 26 февруари 2011 г. и сезираща Прокурора на Съда относно ситуацията в Либийската арабска джамахирия (“Либия”) след 15 февруари 2011 г. в съответствие с член 13(b) на Римския статут (“Статута”);

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД “Prosecutor’s Application Pursuant to Article 58 as to Muammar Mohammed Abu Minyar GADDAFI, Saif Al-Islam GADDAFI and Abdullah AL-SENUSSI” („Искането на Прокурора”)¹, подадено от Прокурора на 16 май 2011 г., посредством което той, *inter alia*, изисква издаването на заповед за арест на Муамар Мохамед Абу Миняр Кадафи („Муамар Кадафи” или „Кадафи”) въз основа на неговата предполагаема криминална отговорност за извършването на убийства и преследвания на цивилни граждани, както и престъпления срещу човечеството след 15 февруари 2011 г. на цялата територия на държавата Либия, *inter alia*, в Триполи, Бенгази и Мисрата чрез либийския държавен апарат и силите за сигурност в нарушение на член 7(1)(a) и (h) на Статута и като основен извършител на тези престъпления в съответствие с член 25(3)(a) на Статута;

ЗАПОЗНАВАЙКИ СЕ с информацията и доказателствата („материалите”), предоставени от Прокурора в неговото Искане в съответствие със стандарта, изложен в член 58 от Статута за определяне на наличието на основателни причини да се смята, че Муамар Кадафи е извършил престъпленията, в които е обвиняван от Прокурора, и че неговият арест се явява необходим;

ВЗЕМАЙКИ ПРЕДВИД членове 7(1)(a) и (h), 19, 25(3)(a) и 58 от Статута;

¹ ICC-01/11-4-Conf-Exp и неговите анекси.

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че, въз основа на материалите, предоставени от Прокурора, Отделението смята, че делото срещу Муамар Кадафи попада под юрисдикцията на Съда и че няма безспорна причина или очевиден фактор, който да го принуждава да упражни своите правомощия според член 19(1) от Статута и да определи на този етап допустимостта за дело срещу Муамар Кадафи без предубеденост към каквото и да е оспорване на допустимостта за дело в съответствие с член 19(2) от Статута;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че Отделението намира, че са налице разумни основания да се смята, че, вследствие на събитията в Тунис и Египет, които доведоха до оттеглянето на техните президенти в началото на 2011 г., на най-високите нива на либийския апарат е създадена държавна политика, имаща за цел спирането и потушаването с всички възможни средства, включително смъртоносни, демонстрациите на гражданите против режима на Кадафи, започнали през февруари 2011 г.;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че съществуват разумни основания да се смята, че в изпълнение на гореспоменатата държавна политика от 15 февруари 2011 г. поне до 28 февруари 2011 г. либийските сили за сигурност,² следвайки постоянен *modus operandi*, извършват на територията на цяла Либия атака срещу цивилното население, участващо в демонстрации срещу режима на Кадафи, както и срещу онези, които са възприемани като дисиденти;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че, макар точният брой жертви да не може да бъде установен, поради кампания за информационно затъмнение, проведена с цел да прикрие извършването на престъпления от страна на силите за сигурност, съществуват разумни основания да се смята, че от 15 февруари 2011 г. в течение на период от по-малко от две седмици през февруари 2011 г., силите за

² Изразът „сили за сигурност“ се използва отгук нататък за дефиниране на либийската военна система, както и тази за сигурност, състоящи се от Либийските въоръжени сили и полицията, военното разузнаване, Службите за вътрешна и външна сигурност, Революционните комитети и тяхното Бюро, Революционната гвардия, Народната гвардия, Революционните паравоенни групи, бригади и паравоенни единици.

сигурност са убили и ранили, а също така арестували и затворили стотици цивилни граждани;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, в следствие на изложеното по-горе, че съществуват разумни основания да се смята, че в изпълнение на държавна политика е извършена систематична и широкомащабна атака срещу цивилното население, което демонстрира против режима на Кадафи, както и срещу онези, които са възприемани като дисиденти от режима, по смисъла на член 7(1) от Статута;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД в частност, че са налице разумни основания да се смята, че на територията на Либия и в частност в Триполи, Мисрата и Бенгази, както и в градове в околността на Бенгази като Ал-Байда, Дерна, Тобрук и Аждабия, са извършени убийства, представляващи престъпления против човечеството, от 15 февруари 2011 г. поне до 25 февруари 2011 г. от страна на силите за сигурност като част от атаката срещу цивилните демонстранти срещу режима на Кадафи, както и срещу предполагаемите дисиденти;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД също така, че са налице разумни основания да се смята, че от 15 февруари 2011 г. до поне 28 февруари 2011 г. на различни места в рамките на либийската територия и в частност в Бенгази, Триполи, Мисрата и други съседни градове от страна на силите за сигурност са извършени античужденни действия, които лишават цивилното население от неговите фундаментални права, поради опозицията от страна на това цивилно население (дали реална или предполагаема) срещу режима на Кадафи;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че, в съответствие с Материалите, са налице разумни основания да се смята, че Сайф Ал-Ислам Кадафи, макар и да не заема официален пост, е необявеният наследник на Муамар Кадафи и най-влиятелната личност сред близкото му обкръжение и като такъв, през цялото време, отнасящо се до Искането на Прокурора, е упражнявал контрол над

ключови части от либийския държавен апарат, включително финанси и логистика, и е имал власт на *de facto* министър-председател;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че доказателствата, представени от Прокурора, представляват разумни основания да се смята, че мащабът на организираните от Сайф Ал-Ислам Кадафи и неговия баща Муамар Кадафи действия води до заключението, че Сайф Ал-Ислам, като част от най-близкото обкръжение на Муамар Кадафи в сътрудничество с него, съставя и ръководи план за възпиране и потушаване с всички възможни средства на гражданските демонстрации срещу режима на Кадафи;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че в съответствие с Материалите, са налице разумни основания да се смята, че Сайф Ал-Ислам Кадафи е допринесъл за реализацията на плана, заемайки се със съществени задачи, които водят до извършването на гореспоменатите престъпления и че неговият принос е съществен за реализацията на плана, тъй като той притежава властта да осуети извършването на престъпленията посредством неизпълнението на тези задачи;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД освен това, че са налице основателни причини да се вярва, че Сайф Ал-Ислам Кадафи 1) е имал намерение да осъществи обективните елементи на гореспоменатите престъпления; 2) е знаел, че неговото поведение е част от широкомащабна и систематична атака срещу цивилното население в следствие на държавната политика, наложена от него в сътрудничество с близкото му обкръжение, включително неговия син Сайф Ал-Ислам Кадафи, на тормоз срещу граждани, смятани за политически дисиденти; 3) е бил напълно наясно с висшата си ръководна роля в рамките на структурата на либийския държавен апарат и със своята власт да упражнява пълен контрол над подчинените си и 4) е бил наясно и е приел, че реализацията на плана ще доведе до реализацията на обективните елементи на престъпленията;

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, съответно, че са налице основателни причини да се вярва, че Сайф Ал-Ислам Кадафи е криминално отговорен като индиректен съизвършител, по смисъла на 25(3)(а) от Статута, за следните престъпления, извършени от силите на сигурността под негов контрол на различни места в рамките на либийската територия, в частност в Бенгази, Мисрата, Триполи и в други съседни градове, от 15 февруари 2011 г. поне до 28 февруари 2011 г.:

- 1) Убийство като престъпление против човечеството, по смисъла на член 7(1)(а) от Статута; и
- 2) Преследване като престъпление против човечеството, по смисъла на член 7(1)(h) от Статута

ИМАЙКИ ПРЕДВИД, че, съгласно член 58(1) от Статута, арестът на Сайф Ал-Ислам Кадафи се оказва необходим на този етап, за да 1) се осигури неговото появяване пред Съда; 2) се осигури, че той няма да продължи да упражнява властта си за възпрепятстване или застрашаване на разследването, в частност чрез организиране на информационно затъмнение по отношение на престъпленията, извършени от силите за сигурност; и 3) се предотврати упражняването на власт и абсолютен контрол от негова страна върху либийския държавен апарат, което да доведе до продължаване на извършването на престъпления в рамките на юрисдикцията на Съда;

ПОРАДИ ТЕЗИ МОТИВИ, Отделението

С НАСТОЯЩЕТО ИЗДАВА заповед за ареста на Сайф Ал-Ислам Кадафи (изписвано също като "Qaddafi", "Qadhafi" и "Kadafi"), чиято снимка е приложена, роден на 25 юни 1972 г. в Триполи, Либия, почетен председател на Международната фондация за благотворителност и развитие Кадафи и изпълняващ ролята на *de facto* министър-председател.

Съставен на английски и френски език, английската версия служи за оригинал.

Съдия Санджи Масеноно Монагенг

Съдия-председател

/подписано/

Съдия Силвия Щайнер

/подписано/

Съдия Куно Тарфусер

/подписано/

Дата: понеделник, 27 юни 2011 г.

В Хага, Кралство Нидерландия